

besvangret under Ægteskabsløfte, kunne fordre Ægteskab med den Mand, som har besvangret hende. Følgen deraf er, at de Børn, hun har med ham, bliver ægte. Alle er vist enige om, at denne Bestemmelse bør ophæves, fordi det, at en Kvinde skal kunne tvinge en Mand til Ægteskab, vist er noget, som Nutiden ikke vil finde naturligt. Denne Bestemmelse ophæves, men den fordelagtige Stilling, som Barnet fik derigennem ved, at det ved det Ægteskab, som Kvinden kunde forlange og gennemtvinge, blev legitimeret, vil man nu berøve det ved den Form, som Regeringsforslaget har. Det er derfor, jeg paa de Radikales og Socialdemokraternes Vegne maa anbefale Ændringsforslag Nr. 3.

Under Ægteskabsbetingelserne er der Bestemmelsen om, at Personer, af hvilke der ene tilhører et Trossamfund, hvortil den anden ikke hører, skal, forinden de indgaa Ægteskab, træffe Bestemmelse om, hvilken Tro Børnene skal opdrages i, hvilken enten skal være Folkekirkens eller en af Parternes Tro. Om at stryge denne Bestemmelse har der samlet sig et Flertal i Udvalget, bestaaende af Socialdemokrater, Radikale og det ærede Medlem Hr. Holstein. Vi er for det første enige om, at det i 1922 ikke er rimeligt at foreskrive en saadan, den frie Religionsudøvelse begrænsende Bestemmelse, men vi er ogsaa enige om, at saadan som Bestemmelsen er formuleret, giver den ingen klar Besked om, hvad der skal forstaaes ved den. Der staar: „Tilhører den ene af Brudefolkene et Trossamfund, hvortil den anden ikke hører . . .“. Men hvis ingen af dem tilhører noget Trossamfund? Og man kan jo meget vel staa i et Trossamfund uden at hyldes den Tro, det har, saa bliver det ogsaa en højst uheldig Ordning. Men endelig staar der, at de skal træffe Bestemmelse om, i hvilken Tro Børnene skal opdrages. Hvad vil det sige, at Børnene skal opdrages i en vis Tro? Vil det sige, hvis det nu er Folkekirkens Tro, at en Fader og Moder er forpligtede til at lade deres Børn konfirmere, selv om de finder, at de ikke burde konfirmere? Hører det med til Opdragelsen? Hvad hører med til Opdragelsen? Er det tilstrækkeligt, at Børnene gaar i en Skole, hvor de faar Religionsundervisning, eller hvad forstaaes der ved Opdragelse? Endelig er vi imod det af den Grund, at hvis der skulde fastsættes Bestemmelser om, i hvilken Tro man skulde opdrage sine Børn, saa skulde der indsættes en Masse andre Bestemmelser, om hvilken Art Skole de skulde gaa i o. s. v. Jeg kan egentlig godt forstaa, at den højtærede Justitsminister holder paa

denne Bestemmelse, men saa skulde han bare udvide den til en uendelig Masse andre Forhold. I det Forslag om Umyndighed og Værgemaal, som vi behandlede for et Par Dage siden, var der en Bestemmelse om Forældremyndigheden, som ingenting sagde, og som den højtærede Minister fortolkede her oppe fra saaledes: Forældrene skal enes. Der var ingen Bestemmelse for det Tilfælde, at de ikke blev enige. Nu er det ganske klart, at naar man indsætter en Bestemmelse om Forældremyndigheden, hvor der ingen Regler er for Afgørelsen i Tilfælde af Uenighed mellem Forældrene, saa maatte man helst have alle Spørgsmaal, om hvilke Forældre kunde tænkes at blive uenige, afgjort i Forvejen. Men at afgøre dette specielt ved det religiøse Spørgsmaal er der ikke megen Mening i. Den rette Vej vilde jo være slet ikke at have saadanne Bestemmelser i Lovgivningen, men derimod have en Bestemmelse om, hvad der skulde gøres, saafremt Forældre om dette eller andre Spørgsmaal under Ægteskabet blev uenige. Paa dette Flertals Vegne skal jeg altsaa anbefale Ændringsforslaget under Nr. 13 om, at Paragraffen udgaa.

Socialdemokraterne stiller alene Forslag om, at Lovforslagets § 19 om, at den Mand, der er under vedvarende Fattigforsørgelse her i Landet, ikke maa indgaa Ægteskab uden Samtykke fra sin Forsørgelseskommune, udgaa. Jeg behøver, efter hvad jeg udtalte ved første Behandling, ikke at komme nærmere ind paa dette. Det er og bliver urigtigt, at et Ægteskab skal være afhængigt af rent kommunaløkonomiske Forhold.

Socialdemokraterne har dernæst stillet Forslag om, at al Lysning falder bort, fordi vi finder — og i den Henseende er vi ganske enige med det ærede Medlem Hr. Holstein —, at det er en Institution, der ikke passer til Nutiden. Det ærede Medlem Hr. Holstein er enig med os baade om, at Lysning er overflødig, og om at arbejde for almindeligt borgerligt Ægteskab, men han stemmer alligevel med de andre, som holder paa Lysning, og som holder paa fakultativ kirkeligt eller borgerligt Ægteskab. Der er lige saa lidt i Udvalget som her i Salen fremført noget udtømmende Argument for, hvorfor man skal beholde Lysning, og vi kan ikke se, hvorfor man skal beholde et Omsvøbsapparat, naar der ikke kan anføres tilstrækkelige Grunde for det. Vi stiller derfor Forslag om at afskaffe hele Lysningsinstitutionen, og som Følge deraf bliver vort Forslag under Nr. 41 om almindeligt borgerligt Ægteskab forskelligt fra de Radikales Forslag under Nr. 42. For-